

ಹಾಕ್ತರೆ’ ಎಂದು ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲವರು ತಕರಾರು ತೇಗೆದರು.

ನಾಗರತಿಯ ನೆನವಿನಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಲೋ ಉಂಟಾದರೂ ಅಕೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಇದಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃಯಮೇಲಂದು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಭಾನುವಾರದ ಬೆಳಗು. ಹೊಸಬಣ್ಣನಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಬೇಕೆಫಾಸ್ತು ಅಯ್ಯಿ ಅಂತ ಮುಂಬೆನ್ ಮಾತುಂಗ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಮಾಶ್ರಮ ಹೊಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಬೀಸಿದಿಸಿ ದೋಸೆ ತಿಂದು ಘೇನವಲ್ಲ ಘೇರವಿನ ಶಿರಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹೊರನಡೆಯಿತ್ತದ್ದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಲ್ಲ ಟೆಬಲ್ಲೋ ಮೇಲೇ ಹರದಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ದೃಷ್ಟಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹೊಸಬಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ ಸದವಾಗಿ, ‘ಅರಂಚ್ಯೋ ನ್ಯೂ ಕಲರ್ಸ್?’ ಎಂದಬು. ಹೊಸಬಣ್ಣ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರು ನಿಂತವಳಿ ಅದೇ ನಾಗರತಿ!

*

ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಹೊಸಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ನಾಗರತಿಯರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉರುಳಿಸುತ್ತಾ ಈಗ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಾಬಿಲೆ ಮಾಡಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ನಾಗರತಿಯೂ, ಸಮುದ್ರದಂಥ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮುಸ್ತಿ ಹೃದಯದೋಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಹೊಸಬಣ್ಣನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಕೊನೆಗೂ ನಿಮಾಜಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ದರ್ಶನದಿಂದಾದ ಎಗ್ಗೋಮೆಂಟು ತಣೆಯಲು ಹೊಸಬಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದರದು ದಿನಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಕಾಲೇಜೆನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಗ ಕಥೆಗಾರನೂ ಆಗಿರದಿದ್ದ ತಾನು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ನಂತರವೂ ಅವಳ ನೆನಪಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವೆ ಎಂಬ ಸೋಜಿಗವು ಅವನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಒಂದಿಡೀ ದಿನ ಬೆಂಜಿಗಿತ್ತು. ಆಕ್ಸಿಕೆವಾಗಿ ಅದ ಅಂದಿನ ಭೇಟ ಅವಸರದಲ್ಲೇ ಮುಗಿದರೂ ಹೋಗುವಾಗ ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬಿರ್ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಣಿ ಕಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ವಾಟ್‌ಅವಿಲ್ಲ

ನಾಗರತಿಯ ಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನ್‌ಸ್ ಬೆಂಗಳಿಂದ ಅವಳ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ರೂಲಪು ಅವನಿಗೆ ದಕ್ಕಿತ್ತು. ಪ್ರೋಫೆಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿಯ ಅವಳ ರಿಚ್ ಕಾಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್, ಅನಾರ್ಮೆಂಟ್, ಲೋಕೆಶನ್‌ನ ನಾಗರತಿಯದು ಹೈಸ್ಟ್ ಲೈಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಾಗರತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಫೆಂಕ್ ಪೋಸ್ ಕೊಂಡಪುದನ್ನು ಹೊಸಬಣ್ಣ ಗಮನಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ಕಾಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಯಸ್ ಆ ಪಾದವನ್ನು ಲಂಬವಾಗಿಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚಿರಳ ತುದಿಯಷ್ಟೇ ನೆಲ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಸುವ ರೀತಿ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಷ್ಣನು ಕೊಳಳಲೂದುವಾಗ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ನಾಗರತಿ ಹಿಂದೆ ಬಾಗಿಸುವ ಆ ನಿಲುವು ಹೊಸಬಣ್ಣನಿಗೆ ತಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವಳ ತನ್ನ ಆರು ಪೂರು ವ್ಯತ್ಯರದ ನಿಲುವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಲಾತಕ್ಕಗೆಲಿಂಬಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಬೇನ ವಲೀ ಸೀ ಫೇಸ್ ಮೇಲೇ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡ ಅಂಥದ್ದೇ ಒಂದು ಮೋಹಕ ಭಂಗಿಯ ಬೆಂಗಳನ್ನು ನಾಗರತಿ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಹೊಸಬಣ್ಣ ‘ಆಹಾ! ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯದಂತಿದೆ!’ ಎಂದು ಕಾಮೆಂಟಿಸಿದೆ.

ನಾಗರತಿ ‘ಧಾರ್ಣಕ್ಕೂ ನ್ಯೂಕಲರ್ಸ್’ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಿಸಿದರು. ನ್ಯೂ ಕಲರ್! ಕಾಲೇಜಿಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗ್ರಾಮರ್ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಂಗಿಟ್ ಲೆಕ್ಕರರೊಬ್ಬರು ಹೊಸಬಣ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಗೆ ತಜುಮೆಗೊಲಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಹೆಸರು ಕಾಸಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕ್ಷಾತ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ಘೇನ್ ಅಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹಾಡಿಗೆ ಇದ್ದೂ ಇರಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸಬಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂಚೂರು ‘ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ’ ತಂದಿತ್ತು. ನಾಗರತಿ ಇಷ್ಟು ವರಗಳ ನಂತರವೂ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೊಸಬಣ್ಣನಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯನ್ನೂ ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನೂ ತಂದಿತ್ತು; ಮೂರು ದಶಕಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲವನ್ನು ಕ್ಷಣಗಳ ಲೆಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಿಸುವ ಸಾರೇಕ್ಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು.

‘ಬೈ ದ ವೇ, ನೀವು ಕವಿಯಾಗ ಹೈಕ್‌ಪಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ ಮಾರಾಯ್?’ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮೆನೇಜ್ ಬಂತು. ನಗುವ ಇಮೋಜಿಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪುಳ್ಳತನವನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದರೂ, ಸದ್ಯ ಅವಶೀಗೆ ತಾನು ಕವಿ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲ